

כי מי נח זאת לי

מורנו הרב יצחק מרדכי הכהן רובין שליט"א

דרשה ליל שבת קדש פרשת נח
[ערב הבחירות תשפ"ג]

לימוד גדול יש לנו מדברי הנביא "כי מי נח זאת לי", אדם יכול להיות צדיק תמים אבל זה לא מספיק, אין זה מספיק שאדם ידאג רק לרוחניות שלו, הוא צריך שתהיה לו אחריות גם על מה שקורא לכלל הציבור.

לפעמים ההשתדלויות להציל את האחרים נעשות על ידי דיבור לפעמים על ידי מעשה ולפעמים על ידי תפילה, גדולי ישראל בכל הדורות מאז ועד היום דאגו רבות לרוחניות של הכלל ושל הפרט, ולא רק בנו את הבניין הרוחני של עצמם. היו תקופות בהיסטוריה שציבורים שונים התנהגו ברפיון רוחני, וגדולי הדורות והמנהיגים הרוחניים בכל מקום השתדלו לפעול ככל האפשר להצלה הרוחנית של הציבור.

מה זאת עשה ה' לנו

אמת ונכון הדבר שראוי להתבונן מה זאת עשה ד' לנו שכל כמה חודשים שוב אנו צריכים לעמוד לפני בחירות נוספות, בודאי שיש בזה ענין שמימי שלעת עתה לא נהיר ולא ידוע, אבל יש הסבר שיכול לדבר אל כולנו, יש כאן רמיזה מן השמים על חובת היחיד להיות חלק מהכלל ולקחת אחריות ציבורית.

ואפשר שזו גם הזדמנות טובה לחדד ולחזק את עקרונות ההשקפה הטהורה, לנו לבנינו אחרינו, ובפרט לעת כזאת שמצב דורנו דורש מאתנו לחזק להדק את ביתנו ככל האפשר.

וזאת למודעי, שלפי כעשר שנים עת ניטשה המערכה והיה בלבול אצל חלק מכלל ישראל, ניגש אלי אחד המתפללים וטענתו בפיו, למה לו לרב בבית הכנסת לדבר על דברים שיש בהם מחלוקת, עדיף שהרב ישמור על זכות השתיקה^א, קראתי לאותו יהודי לביתי ושוחחתי עמו באריכות, ובתוך הדברים שאלתי, מה דעתו שרופא משפחה, יחליט שלא לדבר עם מטופליו על גורם המהווה לדעתו סיכון מסוים לבריאותם, כיון שיש בדבר מחלוקת בין הרופאים, ענה לי הלה, היעלה על הדעת לעשות כן, הרי זו פשיעה גמורה של הרופא, ובפרט אם לדעתו של הרופא אכן הדבר מסוכן באמת, הרופא מחוייב להציל את המטופל לפי איך שהוא מבין, אמרתי לו אם כן ענית במקומי על שאלתך, מחובתו של רב לדאוג לעולם

הפטרת פרשת נח היא נבואת ישעיהו [ישעיהו נ"ד] שבו הנביא מכנה את מי המבול "מי נח", המבול נקרא לדורי דורות על שם נח, מבואר בזוה"ק שהטעם לכך הוא שהיה לנח להתפלל על בני דורו ובכך למנוע את המבול.

אותו נח שהתורה קוראת אותו "איש צדיק תמים", שבמשך מאה ועשרים שנים מחייו בנה את התיבה, ובמשך כל שנת המבול הסתופף עם בעלי החיים וטרח יום ולילה, ושבוזכות מעשיו יש המושך לכל הבריאה כולה, במקום לציין לדורות עולם את גודל המסירות וההקרבה של נח, הנביא בוחר לקרוא למבול על שמו.

לפי שהיה לו התפלל על בני דורו שישונו בתשובה, מבואר מדברי הזוה"ק האלו שאם נח היה מתפלל על דורו היה נמנע המבול בודאות, אחרת אין טעם לתלות בו את חורבן העולם, עוד מבואר שהימנעות בשב ואל תעשה מהתפילה על בני דורו יש בה להחשיבה כאילו נח עצמו הביא את כל הרעה הזו בידים על העולם.

כי מלאה הארץ חמס והנני משחיתם את הארץ, התורה הק' כותבת באר היטב מה הסיבה האמיתית למבול, "כי שחת כל בשר את דרכו על הארץ", נח לא היה באותה חבורת רשע כלל וכלל, נח היה איש צדיק ותמים, אך בכל זאת המבול לעולם ועד נקרא על שמו.

הגע עצמך, אדם המתגורר בשכונה שבין תושביה יש גם אנשים שצריכים חיזוק בתורה וביראת שמים, הוא לעצמו איש צדיק ההולך כל יום ג' פעמים להתפלל במנין, וקובע עיתים לתורה או אפילו יושב ולומד ד' סדרים, אבל בשכונה מסתובבים בחורים נושרים עם כלבים בלילות שבת, או שאר חילולי שבת, או נשים שמוכרות בחנויות בלבוש לא צנוע. התביעה בשמים תהיה ח"ו עליו, וכל זאת למה, כיון שהיה לו להתפלל עליהם.

אנו מוצאים שהתנא קורא "פרתו של רבי אליעזר שהיה יוצאת בשבת" ואף שלא היתה זו פרתו של ר"א, אלא של שכנו, מ"מ כיון שלא מיחה בו נקראת על שמו.

אבל לא בנוסח של מול טוב שמתאים לחתונה או כ"מ, וכיאר דאיתא בגמ' ריש בב"ק מ"ט גבי שור שנגח אדם כתיב כי יגח ואילו לגבי שור הנוגח שור כתיב כי יגוף, ומתרגמין דאדם דאית ליה מולא כתיב כי יגח, ופרש"י דאית ליה מולא שיש בו דעת לשמור את עצמו, ולכן בעינן לנגיחה [שהוא בחווק] כדי להזיקו ואילו בהמה שאין בה דעת לשמור את עצמה כתיב יגוף, דכדי להזיקה סגי בנגיפה. והפסוק הגר"ח ב"ב שלכן מברכים את הרב בברכת מול טוב שיהיה לו כוחות לשמור את עצמו מאנשים העוללים להזיקו.

^א בספר דבר אליהו ח"ב [עמ' ע"ז] לרבי אליהו אהרן מייליקובסקי, מביא מה ששמע מהגאון רבי חיים ברלין זצ"ל כשהלך לבקרו ולאחל לו מול טוב להרגל מינויו לרב בוואלוז'ין [היה זה בערוב ימיו של הנצי"ב זצ"ל עת שרצה לעלות לארץ ישראל ועול הרבנות הכביד עליו, ורצונו היה למנות את בנו הגר"ח ועמו את בעל נכדתו הגר"ח סולובייצ'יק זצ"ל, ומינויים נעשו, והגר"ח אליהו מייליקובסקי הרב דהרקוב עלה לברך את שני הרבנים החדשים בברכת מול טוב]. ואמר לו הגר"ח ברלין דלכאורה ברכת מול טוב לרב היא ברכה שאינה במקומה, היה מן הראוי לברכו בברכת בהצלחה

הדת רח"ל, ומטרתם ברורה למוטט את מסורת ישראל סבא ולקעקע כל זיק של יידישקייט, והם עושים זאת בכל דרך וצורה אפשרית. וכל המושג של לימוד תורה וקיום מצוות לצנינים בעיניהם רח"ל, ואם כך היו פני הדברים בשנת תש"ח ובשנים שלאחר מכן, על אחת כמה וכמה בשנים האחרונות שהציבור של "אחינו התועים" מתרחק יותר ויותר מהמסורת, ויש בהם כבר דור שלישי ורביעי שגדל על כפירה מוחלטת, ואף כאלו שהסבים שלהם עוד היו עושים קידוש בליל שבת או שהיו מגיעים פעם בשנה לתפילת כל נדרי או נעילה, נטשו את הכל בכל מכל כל, ואם בשנים עברו היו בהם כאלו שהיו רגישים ל"מסורת" היום לצערנו רבים הם בגדר "אתאיסטיים" שאינם מאמינים בשום דבר רוחני, ובעלי היכולת שבהם נעלמים מארצנו הקדושה למושך "חגי תשרי" ובוחרים להיות בחו"ל בימים הקדושים, כיון שאין להם שום שייכות עם ימי ראש השנה ויום הקדוש וחג הסוכות והושענא רבא, הם מרגישים זרים בארץ, ומעדיפים להיות בארץ העמים, רח"ל.

הציבור הכללי לא מכיר את החרדים

רבים מגדולי ישראל ובראשם מרן החזון איש זצ"ל צידדו שיש לראות באחינו התועים "תינוקות שנשבו" כיון שהם גדלו מילדותם בחינוך כפרני, אבל לצערנו הגדרה זו היא הלכתית גרידא, ואין בה כדי למנוע את השנאה והסלידה העמוקה שיש לרבים מהם מאורח החיים החרדי המקפיד על קלה כבחמורה, הם סולדים מהחרדים לא רק בגלל שאין להם הכרה בציבור החרדי אלא בעיקר בגלל שהם לא מכירים את הציבור החרדי. הדרך הזמינה והנוחה של הציבור הכללי להכיר את הציבור החרדי הוא דרך התקשורת, שם בוחרים בדוקא להראות התנהגות בעייתית של קומץ קולני קטן העסוק בשריפת פחים או בהפגנות הגורמות לשיבושי תנועה קשים, רובו ככולו של הציבור הכללי בארץ ישראל מגלה בורות ושטחיות בכל הקשור לערכים ולרוממות הרוח של הציבור החרדי, הציבור החרדי נשפט על ידי אמירות כאלו או אחרות של נציגים בכנסת וכדומה, שלא תמיד מתפרשים נכונה אצל ההמון ופעמים גם אינם משקפים את הנוסח והמתניות של גדולי ומנהיגי הדור.

בכל תחום אחר לא היה אדם מהציבור הכללי מעז להביע דעה או אמירה כאשר באמתחתו ידיעה רדודה בהבנת הענין, היעלה על הדעת שאדם יחווה את דעתו בתחום רפואי מבלי ללמוד מינימום שנים את תחום הרפואה, או האם אדם ישלח את ידו לתקן מקרר מקולקל מבלי שתהיה לו ידיעה מינימלית באופן וסדר פעולת

הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל שזקנתו הרבנית ע"ה אמו של מרן החזון איש זצ"ל לבשה פאה נכרית וכן הרבנית ע"ה זוגתו של מרן החזון איש לבשה פאה נכרית וכן הרבנית ע"ה זוגתו של מרן הגרי"י קנייבסקי זצ"ל אמו של מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל לבשה פאה נכרית. וראה בפתח דבר שבספר "דעת יהודה" [תשובות בהלכה ובהנהגה שליקטו תלמידי הגאון הנודע רבי יהודה שפירא זצ"ל שהיה מגדולי תלמידי מרן החזון איש] על אודות מה שהיו שטענו על מה שהמשנ"ב התיר בסימן ע"ה התיר ללבוש פאה נכרית [מלבד המקומות שנהגו בהם איסור] שאין לדמות הפאות של אז לאלו של היום, ולכן מעודדים לעבור לכיסוי, על זה השיב הגאון הנ"ל זצ"ל פאה צנועה אין בה שום פקפוק ובימינו יש חיוק הדת כי קשה לצעירות לעמוד בנסיון עכ"ל.

² באחת ממערכות הבחירות הגיע כ"ק האדמו"ר מסאטמר זצ"ל לארץ ישראל ודרש ברבים שאסור להצביע בבחירות, והמצביע דינו כמי שאוכל חמץ בפסח, מיד לאחר מכן הגיע מרן הגאון רבי אהרן קוטלר זצ"ל ודרש ברבים שיש מצוה להצביע וזו מצוה כמו אכילת מצה. ניגשו לשאול את הרב ממשבין זצ"ל מה דעתו, והוא חיך ואמר יש מצוה להצביע אבל לא אכילת מצה אלא כמו אכילת מרור.

הרוחני של האנשים אליהם הוא מדבר, וכל רב עושה לפי הבנתו, הן בהלכה והן בהשקפה.

ודבר שפתיים אך למחסור, שהיהדות הנאמנה לא מחלקת בין שאלות בהלכה ובין שאלות בהשקפה, חובת האדם בעולמו לשאוף להגיע לשלמות היותר גדולה בכל חלקי התורה ועבודת המידות והנהגה הישרה, שמתוך כולם גם יחד יעשה אדם את תפקידו ויעודו בעולם שאליו נולד ויעשה נחת במעשיו לבורא עולם כדי שנסמתו תוכל להגיע לשלמות היותר גדולה בעולם הבא שכולו טוב.

צאו וראו בכל אותם שניסו להתחדש ולשנות אפילו מעט מהדרך הסלולה, אותם אלו שהפרידו השקפה מהלכה, הביטו מה אחריתם הדורות הראשונים מיאנו לשמוע בקול רבותיהם בעניינים שלא נגעו להלכה, והדורות הבאים אחריהם נטשו את המורשת מי בכה ומי בכה. בתי הספר המשלבים תורה עם דברים אחרים מתדלדלים בזה אחר זה, כיון שהדור הצעיר שבהם הפנים שאין זו תורה בטירתה, ואם כן למה זה אנכי להיות פוסח על שני הסעיפים, ואם לא מקיימים את הדת במלואה אז אפשר לעבור לאט לאט לציבור כללי.

כל מי שמביט לאחוריו וחושב מעט על עתידו ועתיד משפחתו, ישכיל להבין שאין לנו שיוז רק התורה הזאת, וכל שינוי כזה או אחר מהמסורת סכנתו גדולה וקלקלתו מרובה. הוכח בלי ספק בכל הדורות שהדבר היחיד ששמר על כלל ישראל הוא הדבקות בהלכה ובהשקפה הטהורה והליכה אחר גדולי ישראל מנהיגי הדור שלהם הסיעתא דשמיא ללכת בראש המחנה ולהיות עמוד האור להאיר את הדרך אשר ילכו בה.

אנו נמצאים בתקופה די ארוכה שלא היה לך אחר ורע, שהציבור נדרש להיות שותף באחריות הציבורית, אין הכוונה בדברים אלו כעת להיכנס לפולמוס של גדולי הדור שעבר האם חובה להשתתף בבחירות או שאסור להשתתף או שיש להימנע מלהשתתף. גדולי ישראל זצ"ל אמרו את דעתם וכל ציבור מתנהג על פי דעת רבותיו ועל פי המשנה החינוכית שקיבל במקומות שבהם למד והתחנך.

אין בכונת גדולי ישראל להתחבר לשלטון הכפרני

פשוט וברור לכל בר דעת בלי שום ספק כלל וכלל, שאף אחד מגדולי ישראל שהורה להצביע בבחירות לא חשב לרגע קט, שיש ממש בשלטון הכפרני שכולו מתחילה ועד סוף עסוק להעביר על

² שינוי הדורות בענין כיסוי ראש לנשים - הן אמת שאנו מוצאים במשך הדורות שינויים, ואחד מהם בדרך דוגמא שבדור הקודם רבות מנשות ישראל ובפרט בעיה"ק ירושלים היו מכוסות במטפחות וכובעים, ואילו בדור שאחרי זה, היו כבר נשים רבות שכיסו את ראשן בפאה נכרית, ואף היו בתוכן נשים צדקניות בנות של גדולי ישראל המובהקים, ולא מיהו בהן, אמנם כיון שנשמכו על האילן הגדול מרן החזון איש, לא ראו גדולי ישראל למהות על השינוי. [עייני בספר אורחות רבינו ח"ג שמביא מה שאמר לו מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל שאביו מרן הגרי"י קנייבסקי זצ"ל סיפר לו שהגאון הצדיק ר' יצחק בלזר זצ"ל עלה לירושלים עם זוגתו הרבנית ע"ה מזיווג שני והיא לבשה פאה נכרית וירושלים לא לבשו פאה נכרית, ודיברו איתו שזוגתו תפשוט את הפאה הנכרית בא הגאון הצדיק רבי יצחק בלזר לרבה של ירושלים הגאון ר' שמואל סלנט זצ"ל [כלומר הסיפור הזה היה בערך לפני שנה] ואמר לו שיגיד לו האם פאה נכרית אסור מהדין או רק תקנה בירושלים, שאם אסור מהדין אז יגיד לה לפשוט את הפאה אבל אם רק תקנה אז לא יגיד לה, ואמר לו הגאון ר' שמואל סלנט זצ"ל שאין זה מהדין רק תקנה, לכן לא אמר לה ולא פשטה והלכה בפאה נכרית בירושלים ולא שם הגאון הצדיק רבי יצחק בלזר זצ"ל לב למלעזים עליו. עוד אמר לו

להציל ולמנוע נזקים ככל הניתן

נשוב אל הראשונות, ברור ופשוט כשמש בצהרים שאין אחד מגדולי ישראל הרואה את ההשתתפות במערכת השלטון הכפרני כהודאה במעשיהם הנלוזים, או כשותפות עמו במעשיהם, אלא דעת לנבון נקל, שמטרה אחת עומדת מול עיניהם של גדולי ישראל בשליחת נציגים והוא לנסות להציל את מה שאפשר, למזער נזקים ולנסות לפעול לתקן ולשמור על הזכויות המינימליות של הציבור.

התנגדות שכן לבנין מרפסת

כאשר אחד השכנים בבנין רוצה לבנות מרפסת ושכנו מתנגד, יש לכך סיבה אחת מתוך שתיים, או מחמת שהמרפסת באמת מפריעה לשכן, או שמפריעה לו העובדה שהשכן בונה מרפסת.

ישנם שני סוגים בכלל ישראל שלא ניגשים להצביע בבחירות, יש כאלו שרבותיהם סבורים שיש איסור בדבר, ויש כאלו שלא רוצים שהנציגות החרדית תגדל. על אותם ההולכים אחר רבותיהם אין לנו מה להשפיע, אם כ"ק האדמו"ר מסאטמר זצ"ל סבר ברוחב דעתו שאין הדבר טוב ונכון לשומעי לקחו להיות שותפים בכל דבר שיש לו קשר ל"ציונים" ושהדבר יכול לגרום להם קלקול, הרי שחסידיו הנוהגים כן עושים את מצות רבם, הם גם לא ישתמשו בשום דבר שיש לו זיקה כל שהיא לשלטון, לא יערכו עצרות במבני ציבור שנבנו מכספי השלטון, אפילו עצרות שבהן קוראים לא ללכת לבחירות, מטרתם הוא הניתוק המוחלט להיות מובדלים ומפורשים בכל דרך שהיא מאותן שלטון כפרני השולט לצערנו בארץ ישראל.

גם על אותם שאין להם את ההשקפה הבאה מבית מדרשו של כ"ק האדמו"ר מסאטמר זצ"ל אלא שבחרו "להעניש" את כלל כולו, אין לנו את האפשרות להשפיע, אנו בדידן והם בדידהו.

כואבת לי האצבע

דברינו מתייחסים לאנשים מתוך קהלנו שמרגישים רפיון ועייפות בכל הנוגע למושג הנקרא "בחירות", לאחרונה פגשתי יהודי והזכרתי לו שיש בחירות בשבוע הבא, וחשוב שכל אחד יצביע, אומר לי הלה בדרך שחוק "כואבת לי האצבע", הצבעתי כבר כמה פעמים בשנים האחרונות, הכל כאשתקד, והקול שלי לא ישפיע לכאן או לכאן.

קידוש השם נמדד במה הבריות אומרות

איתא במדרש סוף קהלת [ע"ה פ"א סוף דבר הכל נשמע] בשעה שאדם נפטר מן העולם הקב"ה אומר למלאכי השרת ראו מה הבריות אומרות עליי, כשר היה ירא שמים היה פלוני זה, מיד מטתו פורחת באויר. ולכאורה מה הצורך שמלאכי השרת ישאלו את הבריות, וכי הקב"ה לא יודע בעצמו את מעשי האדם ואת מחשבותיו. והביאור בזה שתכלית האדם בעולם היא לעשות נחת רוח לבורא עולם ועיקר תפקיד האדם לגרום קידוש שם שמים ולא

המקרה. גם כאשר רוצים לשמוע ברבים חוות דעת על התנהגות של אותם האויבים מבני ישמעאל בחרים לשאול אנשים מלומדים שהתמחו בחקר התנהגותם ויודעים ידיעה יותר מעמיקה בדפוסים פעולתם, וכאשר רוצים לשמוע חוות דעת על התנהגות בני האומה הסינית לא ישאלו באופן אקראי תושב רמת גן היושב לו בגינה ציבורית וקורא בעיתון, כיון שמוכן וברור לכולם שאין מה לשמוע ממנו וגם אם יגיד משהו אי אפשר לסמוך על אמירתו כלל, אלא ישאלו תושב שגר בארץ סין כמה שנים ומכיר את החברה הסינית ואת סגנון מחשבתם, את ההנהגות ואת הקיום האדומים שיש לאומה זו וכו'.

וראו פלא שלמרות כל זאת כמעט כל אדם בציבור הכללי מרשה לעצמו להביע דעה בפורום כזה או אחר [ואפילו בינו לבין לעצמו] ולומר הסבר כזה או אחר למה החרדים עושים כך ולמה לא עושים כך, ובמיוחד אנשי התקשורת שמיזמונים להטות ולבלבל כמפורסם בפי כל שפיהם דיבר שווא וימינם ימין שקר. אותם אנשים יש מהם שלא ראו פיזית חרדים מול עיניהם ואם ראו לא בהכרח שהחליפו איתם מילה, ואם כן לרוב לא ניהלו עמם שיחה עניינית שמשם יוכלו ללמוד על אורח החיים ועל סגנון המחשבה ועל הערכים ועל הצורך להילחם על שמירת הצביון. מי שלא חי חיים חרדיים לא יבין לעולם מה מביא עשרות אלפי אברכים מוכשרים וחרפים לחיות חיי דחק, למרות שבהינף יד יש בידם אפשרות ללמוד מקצוע ולפרנס את משפחתם ברווחה ולחיות חיי נוחות, וחלף כן הם בוחרים לדבוק בתורה יומם ולילה לחיות חיי דחק ומחסור, לגדל דורות ישרים שלמשפחות מרובות ילדים כ"י בדירות צפופות, כאשר השמחה והעונג הצרוף צרוב בין עיניהם ונסוך על פני כל משפחתם.

מי הוא זה ואיזה הוא בעולם כולו הבוחר לחיות חיי דחק עם הכנסה מצומצמת, כאשר יכול בקלות ממש להחליף ולהנעים את חייו, רק אגם שיש לפניו אידאל שהוא מאמין ודבק בו, משם הוא שואב את הכוחות ואת רצון העז להסיר מעל עצמו את עול חשבונות הרבים ולהיות שקוע בעולמה של תורה.

כל אחד מהציבור הכללי מוזמן להיכנס להיכלי התורה ולפגוש אריות בעלי כשרונות חכמים ונבונים, בחורי חמד המתייגעים בהבנת התורה הק' עד השעות הקטנות של הלילה, והן אברכים בכל הגילאים שלומדים השכם והערב תוך כדי גידול משפחות כ"י, ומקדישים שעות על גבי שעות בהתמדה ובמסירות להתעלות במעלות התורה הק'.

זר לא יבין כל זאת, ואין תקוה גם להסביר לרבים דברים שדורשים הקדמות ארוכות והבנה מעמיקה באורח החיים החרדי ובעיקר בתפיסת החיים המבוססת על האמונה בבורא עולם, דבר שלצערנו הולך ופוחת בממדי ענק בציבור הכללי.

¹ בפני כמה עשרות שנים סיפר לי אחד מגדולי הפוסקים שליט"א שבצעירותו היה בקשר הדוק עם מרן הגרא"מ שך זצ"ל, אמנם לאחר שאגו"י נכנסה לקואליציה עלה אל הרב שך זצ"ל ומחה ואמר שכעת שהמפלגה היא ממרכיבי הממשלה, נמצא שיש לה דין של "מעמיד", וכל מה שקורא בשלטון נוקף לחובת המעמיד. שאלתי את אותו גאון שליט"א ומה ענה הרב שך, והשיב שהרב שך לא ענה מאומה. אמרתי לאותו גאון, שהרב שך חולק עליו במציאות ולא בהלכה, וסברתו פשוטה שחברות

¹ לפני כמה עשרות שנים סיפר לי אחד מגדולי הפוסקים שליט"א שבצעירותו היה בקשר הדוק עם מרן הגרא"מ שך זצ"ל, אמנם לאחר שאגו"י נכנסה לקואליציה עלה אל הרב שך זצ"ל ומחה ואמר שכעת שהמפלגה היא ממרכיבי הממשלה, נמצא שיש לה דין של "מעמיד", וכל מה שקורא בשלטון נוקף לחובת המעמיד. שאלתי את אותו גאון שליט"א ומה ענה הרב שך, והשיב שהרב שך לא ענה מאומה. אמרתי לאותו גאון, שהרב שך חולק עליו במציאות ולא בהלכה, וסברתו פשוטה שחברות

הבסיסיות של האדם, יש בהם גם תוצאה משנית של התרחקות מבורא עולם, כיון שאדם מרגיש שכל העולם נוצר עבורו ולמילוי צרכיו, וממילא אין די מקום במחשבתו להכניס את בורא העולם. וכאשר האדם מתעורר שוב ושוב לצורך הציבורי של הכלל הוא יכול להתרגל לחשוב שישנם עוד אנשים חוץ ממנו, ואז גם יתפנה מקום בראשו גם לבורא עולם.

אדם חרדי הוא בעל זכות הצבעה ואינו בעל זכות בחירה

כבר הבאנו בהזדמנות אחרת את דברי החתם סופר שאמר באחת מדרשות הבר מצוה של בניו, שנער בר מצוה נקרא "בחור" ולכאורה היה יותר נכון לקרותו "בוחר" שכעת בהגיעו למצוות עליו לבחור את הדרך בה רוצה לילך, אלא שביאר שילד שגדל בבית יהודי עם מסורת ברורה, אין לו זכות בחירה, הוא כבר "בחור" ולא בוחר. לאדם חרדי אין "זכות בחירה" יש לו זכות הצבעה, גדולי ישראל שמפיהם אנו חיים הם הקובעים את הנהגת הציבור בשאלות אלו, ועליהם נשענים אותם ההולכים בדרכם.

במערכת הבחירות אנו לא מתאמצים להגיע למנדט הששים ואחד, זה לא תפקידנו, אנו עוסקים במספר המנדטים של המפלגה החרדית שמראים את כבוד ה' בעולם, איך שהיטיב להגדיר את הדברים מרן ראש הישיבה הגר"ג אדלשטיין שליט"א, שתפקיד כל האדם הוא לעשות את רצון ה' בעולם ולקדש את שמו, וזה מה שמוטל על כל יהודי, וכאשר אדם מתרשל בזה עתיד הוא ליתן את הדין, שהיה יכול להציל ולהשפיע ונמנע מכך.

אין צורך להרחיב בדברים לפני הציבור החשוב, שהצבעה למפלגות אחרות אף שהם בתוך ה"גוש" היא פסולה וחוטאת אל המטרה, דכאמור עיקר מטרת ההצבעה היא לקדש שם שמים ולנסות להשפיע להציל כמה שיותר את צרכי היהדות האמנה.

פעמים שישנם צעירים המתלהבים אחרי איש כזה או אחר שאינו שייך כל ליהדות הנאמנה ואף רחוק ממנה, אין זה אלא מחשבת נעורים שיש להורים ולמחנכים להוציאה מליבם הטועה.

גדולי ישראל קיימו בעצמם וטרחו וזירזו את האחרים

גדולי ישראל זצ"ל לא רק שלא התעצלו אלא אדרבה התרוצצו מהכא להתם לעורר את הציבור לצאת ולהצביע, וגם קיימו בעצמם השתדלות בגופם, כל אחד ואחד בין אנשים ושומעי לקחו, וכגון מה שהגרש"ז אויערבאך זצ"ל טרח לשאת את חמותו שהיתה בגיל צ"ו, ע"מ שתצביע בבחירות, וכן היה מורה ובא לאבלים היושבים שבעה רח"ל, שמותר להם לצאת מבייתם לצורך הצבעה בבחירות.

ומכאן הקריאה ובקשה לכל אחד ואחד להיות אחראי על ביתו ולשים עיניו על שכיניו וקרוביו להיות ערוכים ליום השלישי, ליזכות להיות מקדשי ה' אלו שמצביעים בידם למרום ואומרים זה קלי ואנוהו אלקי אבי וארוממנהו.

ח"ו חילול השם, וקידוש ה' או ח"ו חילול השם נמדד כמה הבריות אומרות עליו, ולא כמה שהקב"ה יודע עליו.

וכעין זה בגמ' יומא דף פ"ו ע"א ואהבת את ה' אלוך שיהא שם שמים מתאהב על ידך, אדם ששונה וכו' מה הבריות אומרות עליו וכו'.

המצביע מרים את אצבעו כלפי מעלה ואומר זה קלי ואנוהו

אדם שמצביע בבחירות אינו מצביע בקלפי, הוא מצביע לשמים ואומר זה קלי ואנוהו, ההצבעה היא בראשונה ובעיקר להגיד בריש גלי שיש לקב"ה חיילים רבים בעולמו, חיילים ששומרים את משמרת הקדש וחרדים לדבר ה'.

עקשן שאינו מצביע

בבחירות שמעתי מאחד מרבותי זצ"ל משל על שלשה עקשנים שהתאספו בגינה וכל אחד התהדר שינו עקשן גדול מחברו, הראשון תיאר את גודל עקשנותו, שבאחד הימים קרא בעיתון ואשתו ביקשה ממנו לשים לב על הבשר שהניחה למליחה, וחתולים רצו לאכול את השר, הלה אמר לה שהוא ממשיך לקרוא בעיתון ולא שת לבו אל השר, ולאחר שהגיעה אשתו צעקה שכל הבשר נאכל, וכעת לא יהיה מה לאכול בצהרים, ואמר העקשן אני התעקשתי והמשכתי לקרוא. אמר לו חברו כלום זוהי עקשנות מיוחדת, אספר לך את שקרה בידי, הגעתי בליל חורף מושלג ודפקתי באישון לילה על דלת ביתי, שאלה ביתי מי זה, ושתקתי, היא לא פתחה ושוב דפקתי והיא שוב שאלה, ולא עניתי, שהרי אני בעל הבית וכלום מוטל על בעל הבית לומר את שמו. לבסוף נותרתי כל הלילה בחוץ וקפאתי כולי מקור עז, אבל נשארתי בעקשנותי ולא אמרתי את שמי. אמר השלישי אספר לכם על גודל עקשנותי, כאבה לי השן והלכתי לרופא שינים, שאל אותי הרופא איזה שן כואבת לך, אמרתי לו אתה הרופא עליך לדעת איזה שן היא הכואבת, אמר הרופא שכיון שאינו יודע עליו לעקור את על השינים, והנה הוא מראה להם את פיו בלי השינים, והפטיר אני נשארתי בעקשנותי ולא אמרתי לרופא איזה שן כואבת לי.

במערכת הבחירות השתא, כולם ראו איך פני הדברים כשהשלטון נמצא בידי שונאי הדת כאשר אין לציבור החרדי את היכולת לעצור את הגזירות, הן ברוחניות והן בגשמיות, חילולי שבת רפורמים גזירות החינוך, מי לא הרגיש בכיסו את הגזירות החדשות, ומה שח"ו יכולים עוד להרע כהנה וכהנה.

כל אדם צריך לחשוב שאפילו אם מטבעו אינו רוצה לדאוג לכלל כולו, אבל עכ"פ יפתח את עיניו ויראה שעליו לדאוג לעצמו, שלא יהיה כאותה קבוצת עקשנים שסופה היה סבל עצמי ועגמות נפש.

אני ואפסי עוד

יש לי הרגשה פנימית, שיש משהו נוסף במערכות הבחירות החוזרות על עצמן, טבעם של הרבה מהאנשים בשנים האחרונות הוא "אנוכי" האדם עסוק עם עצמו וחושב על עצמו וכל חייו מתנהלים סובו וסוב משפחתו, מערכת הקשרים מושתת על תקווה לטובות הנאה, ועל תן וקח, המושג של אהבה שאינה תלויה בדבר לאט לאט נשכח מנוף הציבורי, דבר זה מלבד שהוא פוגם בתכונות